

Olsztyn, dnia 13 stycznia 2026 r.

Podmiot zobowiązany:
Schronisko dla Zwierząt
w Olsztynie
ul. Turystyczna 2
10-369 Olsztyn

WNIOSEK W TRYBIE DOSTĘPU DO INFORMACJI PUBLICZNEJ

Działając na podstawie Ustawy z dnia 6 września 2001 roku o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. 2001 Nr 112 poz. 1198) wnoszę o udostępnienie informacji publicznej polegające na udostępnieniu:

Ewidencji wyprowadzeń psów na spacer lub wybiegi, której prowadzenie jest wymagane dla podmiotu na mocy § 7, ustęp 5-7, obowiązującego ROZPORZĄDZENIA MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI z dnia 20 stycznia 2022 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia schronisk dla zwierząt (dalej: „Rozporządzenie”), za okres 1 stycznia 2025 r. – 31 grudnia 2025 r.

Podstawa merytoryczna żądania:

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI z dnia 20 stycznia 2022 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia schronisk dla zwierząt (Dziennik Ustaw z dnia 26 stycznia 2022 r. Poz. 175):

„§ 7.

(...)

5. W schronisku prowadzi się ewidencję wyprowadzeń psów na wybiegi lub spacer.

6. Ewidencja, o której mowa w ust. 5, zawiera co najmniej imię i nazwisko osoby wyprowadzającej psa na wybieg lub

spacer, numer ewidencyjny psa oraz datę wyprowadzenia psa na wybieg lub spacer.

7. Ewidencję, o której mowa w ust. 5, prowadzi się w formie elektronicznej, z możliwością sporządzenia wydruku.”

W celu skutecznego udzielania żądanej informacji należy przedstawić ewidencję i zawarte w niej informacje jednostkowe o zwierzętach (wymienione wyżej) w formie kompletnej i umożliwiającej jej odczytanie wnioskodawcy (informacje nie zamazane, nie usunięte, nie ukryte, nie ucięte).

Jedyny wyjątek stanowią dane osobowe osób fizycznych, których udostępnienia Wnioskodawca nie żąda.

Sposób odpowiedzi:

Jako sposób udzielenia odpowiedzi na niniejszy wniosek, wskazuję odpowiedź zwrotną na adres e-mail wnioskodawcy. Wszystkie wnioskowane dane (np. skany) należy udostępnić w formie pliku elektronicznego w formacie PDF.

Na okoliczność ewentualnego wydania przez organ odmownej decyzji administracyjnej, załączam również podpisaną treść wniosku.

W przypadku udzielenia odpowiedzi odmownej w trybie decyzji administracyjnej w zakresie części lub całości wniosku, ww. decyzję odmowną **należy wysłać na adres korespondencyjny wnioskodawcy podany w treści wniosku. Wnioskodawca nie wyraża zgody na przysyłanie mu pism dotyczących niniejszego wniosku na jego imienną skrzynkę ePuap.**

Uwaga: w celu umożliwienia podmiotowi zobowiązanemu niezwłocznego zapoznania się z wnioskiem i terminowego rozpoznania go, niniejszy wniosek przesłano z bieżącą datą dwoma odrębnymi kanałami: na oficjalny adres e-mail dyrektora placówki, jak też poprzez platformę ePuap. Tym samym wniosek przesłany z niniejszą datą obydwojema kanałami stanowi jeden i ten sam dokument, a złożenie go w opisany powyżej sposób miało na celu jedynie ułatwienie podmiotowi zapoznania się z jego treścią.

Podstawa prawna:

Ustawa o dostępie do informacji publicznej z dnia 6 września 2001r (dalej: u.d.i.p).

Art. 13. 1. Udostępnianie informacji publicznej na wniosek następuje bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, z zastrzeżeniem ust. 2 i art. 15 ust. 2.

2. Jeżeli informacja publiczna nie może być udostępniona w terminie określonym w ust. 1, podmiot obowiązany do jej udostępnienia powiadamia w tym terminie o powodach opóźnienia oraz o terminie, w jakim udostępni informację, nie dłuższym jednak niż 2 miesiące od dnia złożenia wniosku.

Art. 14. 1. Udostępnianie informacji publicznej na wniosek następuje w sposób i w formie zgodnych z wnioskiem, chyba że środki techniczne, którymi dysponuje podmiot obowiązany do udostępnienia, nie umożliwiają udostępnienia informacji w sposób i w formie określonych we wniosku.

2. Jeżeli informacja publiczna nie może być udostępniona w sposób lub w formie określonych we wniosku, podmiot obowiązany do udostępnienia powiadamia pisemnie wnioskodawcę o przyczynach braku możliwości udostępnienia informacji zgodnie z wnioskiem i wskazuje, w jaki sposób lub w jakiej formie informacja może być udostępniona niezwłocznie. II SAB/Kr 91/15 - Wyrok WSA w Krakowie z 2015-07-16

II SAB/Kr 129/14 - Wyrok WSA w Krakowie z 2014-06-17

Zasadą jest, że informacji publicznej udziela się na wniosek. Art. 10 ust. 1 u.d.i.p. stanowi, że informacja publiczna, która nie została udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej lub centralnym repozytorium, jest udostępniana na wniosek. Przepisy u.d.i.p. nie zawierają jednak żadnych wymogów, które powinien spełnić wniosek o udostępnienie informacji publicznej, w szczególności w zakresie powołania się w jego treści na u.d.i.p. WSA w wyroku z dnia 18 czerwca 2014 r., II SAB/Gd 50/14, LEX 1486035 stwierdził, że pisemny wniosek składany w trybie u.d.i.p. nie musi odpowiadać żadnym szczególnym wymogom formalnym.

Nie stanowi on podania w rozumieniu art. 63 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego – dalej k.p.a., gdyż na tym etapie postępowania nie stosuje się przepisów k.p.a. Wniosku nie trzeba uzasadniać, bowiem art. 2 ust. 2 u.d.i.p. zwalnia osobę wykonującą prawo do informacji publicznej z obowiązku wykazania interesu prawnego lub faktycznego.

Art. 23. Kto, wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi, nie udostępnia informacji publicznej, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Wnioskodawca

Olsztyn, dnia 19 marca 2026 r.

SCHR.7080.36.2026

Decyzja

Na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), w zw. art. 16 oraz art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902, z 2025 r. poz. 1844.) - dalej u.d.i.p. , postanawiam

odmówić udostępnienia informacji publicznej na wniosek z dnia 13 stycznia 2026 r.

Uzasadnienie

Dnia 13 stycznia 2026 r. Pani _____ nadesłała wniosek o udostępnienie informacji publicznej, który zarejestrowano pod numerem - Nr 7/2026. Skarżąca zażądała udostępnienia poniższych dokumentów :

Ewidencji wyprowadzeń psów na spacer lub wybiegi, której prowadzenie jest wymagane dla podmiotu na mocy § 7, ustęp 5-7, obowiązującego ROZPORZĄDZENIA MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI z dnia 20 stycznia 2022 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia schronisk dla zwierząt (dalej: „Rozporządzenie”), za okres 1 stycznia 2025 r. – 31 grudnia 2025 r.

Dnia 15 stycznia 2026 r. organ pismem znak SCHR.3.2026 działając na podstawie art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001r. u.d.i.p., powiadomił skarżącą, iż wyznacza dzień 27 lutego 2026 r., jako termin odpowiedzi na wnioski o udostępnienie informacji publicznej wskazane poniżej: 1. Wniosek z dnia 31.12.2025 r – Nr 29/2025., 2. Wniosek z dnia 2.01.2026 r – Nr 2/2026., 3. Dwa wnioski z dnia 7.01.2026 r. dostarczone o godzinach 23:11 i 23:14 o tej samej treści zarejesrtowane łącznie pod Nr 4/2026., 4. Dwa wnioski z dnia 8.01.2026 r. dostarczone o godzinach 19:09 i 19:11 o tej samej treści zarejesrtowane łącznie pod Nr 5/2026., 5 Dwa wnioski z dnia 12.01.2026 r. dostarczone o godzinach 23:34 i 23:36 o tej samej treści zarejesrtowane łącznie pod Nr 6/2026., 6. Wniosek z dnia 13.01.2026 r. – Nr 7/2026. Jako powód wyznaczenia nowego terminu odpowiedzi organ wskazał zakres wnioskowanego materiału, który wymaga wydobycia danych również z zasobów archiwalnych jednostki.

Organ ustalił, że Wnioskodawczyni zażądała informacji bardzo obszernej, a mianowicie ewidencji, dokumentacji spacerów i korzystania z wybiegów każdego z psów przebywających pod opieką Schroniska dla Zwierząt w Olsztynie z okresu od 1 stycznia do 31 grudnia 2025 r.

Można stwierdzić, że wniosek obejmuje całą działalność schroniska w danym obszarze. Zgodnie z § 7, ustęp 6, Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20 stycznia 2022 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia schronisk dla zwierząt (Dz.U. 2022 poz. 408) wnioskowana ewidencja zawierają imiona i nazwiska osób wyprowadzających psy na wybiegi lub na spacer. Ilość rekordów do zanonimizowania (usunięcia danych objętych tajemnicą prawnie chronioną) i dokonania innych czynności technicznych to 52 zestawienia w których należy zanonimizować ponad 9300 wpisów. Przygotowanie odpowiedzi jest zdeterminowane szerokim zakresem (przedmiotowym, podmiotowym, czasowym) wniosku, wymagającym przekształcenia znacznej ilości rekordów. Udzielenie informacji zgodnie z wnioskiem wymagać będzie takich działań organizacyjnych i angażowania środków osobowych, które zakłóca normalny tok działania podmiotu zobowiązanego i utrudnią wykonywanie przypisanych mu zadań. Tym samym organ uznał, iż wnioskowana informacja ma charakter informacji przetworzonej. Zgodnie zaś z przepisem art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. informacja publiczna przetworzona może być udostępniona w tylko w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego.

Wobec powyższego organ zobowiązany do udostępnienia informacji działając na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 u.d.i.p. pismem znak SCHR.7080.24.2026 z dnia 27 lutego 2026 r. wezwał skarżącą do wykazania, iż uzyskanie informacji publicznej przetworzonej jest szczególnie istotne dla interesu publicznego.

W piśmie z dnia 6 marca 2026 r. Wnioskodawczyni oświadczyła, że *„transparentność wykonywania zadań publicznych przez przedmioty działające w imieniu jednostek samorządu terytorialnego stanowi jedno z podstawowych elementów prawa do informacji publicznej. Dostęp do dokumentacji obrazującej realizację ustawowych obowiązków wobec zwierząt pozostających pod opieką schroniska pozostaje zatem w szczególnie istotnym interesie publicznym.”*

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności sprawy, przepisy „u.d.i.p.”, jak również orzecznictwo sądów, organ zobowiązany do udostępnienia informacji zważył i ustalił, co następuje.

W ocenie organu wnioskowana i będąca przedmiotem odmowy informacja stanowi co do zasady przedmiot informacji publicznej, a adresat wniosku należy do kręgu podmiotów zobowiązanych w rozumieniu „u.d.i.p.” do przekazywania takich informacji wnioskodawcom na zasadach określonych w przepisach „u.d.i.p.”. Nie budzi jednak wątpliwości, że żądanie dostępu do informacji publicznej nie oznacza automatycznie, iż adresat wniosku o udostępnienie informacji publicznej jest bezwzględnie zobowiązany do jej udzielenia, a tym bardziej w formie i treści wskazanej we wniosku.

Zasadniczy problem w niniejszej sprawie sprowadza się do ustalenia charakteru żądanej przez Wnioskodawczynię informacji oraz istnienia po jej stronie przesłanki szczególnie istotnego interesu publicznego. Wprawdzie Wnioskodawczyni twierdząc, że *„trudno uznać, aby udostępnienie wnioskowanej ewidencji wymagało wytworzenia informacji przetworzonej*

w rozumieniu art.3 ust.1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej” uznała, że wnioskowana informacja ma charakter informacji prostej, słusznym wydaje się jednak wskazanie w tym miejscu ilości posiadanych rekordów oraz czynności, jakie należałoby wykonać aby przygotować żądane dane – świadczących o przetworzeniu informacji.

W niniejszej sprawie spełnienie żądania Wnioskodawczyni polegałoby na udostępnieniu, za wskazany okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2025 r. wszystkich zestawień potwierdzających wyprowadzanie psów na spacerzy czy wybiegi. Ewidencję powyższą należałoby przekształcić usuwając, dane osobowe wolontariuszy i osób odwiedzających Schronisko dla Zwierząt w Olsztynie. Należy zwrócić uwagę, że zgodnie § 7 ust 7 obowiązującego Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20 stycznia 2022 (Dz.U. 2022 poz. 175), podmiot zobowiązany jest do prowadzenia ewidencji w formie elektronicznej z możliwością wydruku, jednak nie zmienia to faktu, że jej udostępnienie wymagałoby uprzedniego przygotowania i zanonimizowania ponad 9300 danych osobowych.

Zobowiązanie organu do udzielenia żądanej informacji w praktyce mogłoby doprowadzić do czasowego paraliżu funkcjonowania organu mając na uwadze, że Schronisko dla Zwierząt w Olsztynie jest niewielką, pod względem osobowym, jednostką organizacyjną Gminy Olsztyn. Przygotowanie odpowiedzi na potrzeby Wnioskodawczyni świadczy niewątpliwie o kwalifikacji tej informacji jako informacji przetworzonej.

Udostępnienie wnioskowanej informacji publicznej wymaga zatem podjęcia przez organ zobowiązany do udostępnienia informacji, złożonych i czasochłonnych czynności. Fakt udostępnienia wnioskowanej informacji publicznej musi być poprzedzony procesem analizy brzmienia informacji, nacechowanym zaangażowaniem połączonym z wkładem w pozyskanie tej informacji środków osobowych, co mogłoby negatywnie wpłynąć na realizację ustawowych zadań nałożonych na zobowiązanego do udostępnienia informacji publicznej.

Zważywszy na powyższe okoliczności sprawy oraz przepisy „u.d.i.p.”, a także orzecznictwo sądów administracyjnych, organ zobowiązany do udostępnienia informacji doszedł do przekonania, że żądana informacja ma charakter informacji publicznej przetworzonej.

Podkreślić należy, że pojęcie "informacji publicznej przetworzonej" jest pojęciem nieostrym i nie zostało przez ustawodawcę zdefiniowane. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 2 września 2022r. (sygn. akt III OSK 1534/21) dokonał wykładni tego pojęcia odwołując się m.in. do wyroku z dnia 16 marca 2018r. (sygn. akt I OSK 915/16) wskazując, że Informacja publiczna przetworzona to zatem taka informacja publiczna, która:

- w chwili złożenia wniosku w zasadzie nie istnieje w kształcie objętym wnioskiem, a niezbędnym podstawowym warunkiem jej wytworzenia jest przeprowadzenie przez podmiot zobowiązany pewnych czynności analitycznych, organizacyjnych i intelektualnych w oparciu o posiadane informacje proste (por. wyrok NSA z dnia 30 września 2015 r., I OSK 1746/14);

- jest wynikiem ponadstandardowego nakładu pracy podmiotu zobowiązanego wymagającej użycia dodatkowych sił i środków oraz zaangażowania intelektualnego w stosunku do posiadanych przez niego danych i wyodrębniana w związku z żądaniem wnioskodawcy oraz na podstawie kryteriów przez niego wskazanych; jest to zatem informacja przygotowywana "specjalnie" dla wnioskodawcy wedle wskazanych przez niego kryteriów (por. wyroki NSA z dnia 5 kwietnia 2013 r., I OSK 89/13, z dnia 17 października 2006 r., I OSK 1347/05, z dnia 21 lipca 2022r., III OSK 1988/21 na podstawie pierwotnego zasobu danych (por. wyrok NSA z dnia 12 grudnia 2012 r., I OSK 2149/12; wyrok NSA z dnia 5 kwietnia 2013 r., I OSK 89/13; wyrok NSA z dnia 3 października 2014 r., I OSK 747/14);

- jest wynikiem działań wykraczających poza zakres działań mieszczących się w ramach podstawowych kompetencji organu – przy rozstrzyganiu tego typu spraw należy mieć na uwadze, iż ograniczenie wprowadzone przepisem art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej w zakresie udzielania informacji publicznej przetworzonej ma zapobiegać sytuacjom, w których działania organu skupiać się będą nie na funkcjonowaniu w ramach przypisanych kompetencji, lecz na czynnościach związanych z udzielaniem informacji publicznej (wyroki NSA z dnia 5 września 2013 r. I OSK 953/13, I OSK 866/13, I OSK 865/13);

- proces powstawania informacji (przetworzonej) skupia podmiot zobowiązany do udzielenia informacji publicznej na jej wytworzeniu dla wnioskodawcy, odrywając go od przypisanych mu kompetencji i zadań, toteż ustawodawca zdecydował, że proces wytworzenia nowej informacji w oparciu o posiadane dokumenty obwarowany będzie koniecznością wykazania, że jej udostępnienie jest szczególnie istotne dla interesu publicznego" (por. wyrok NSA z dnia 9 października 2010 r., I OSK 1737/12);

- może być jakościowo nową informacją, nieistniejącą dotychczas w przyjętej ostatecznie treści i postaci, chociaż jej źródłem są materiały znajdujące się w posiadaniu podmiotu zobowiązanego (por. wyrok NSA z dnia 28 kwietnia 2016 r., I OSK 2658/14; wyrok NSA z dnia 5 stycznia 2016 r., I OSK 33/15);

- nie musi być wyłącznie wytworzoną rodzajowo nową informacją – "informacja przetworzona obejmuje dane publiczne, które co do zasady wymagają dokonania stosownych analiz, obliczeń, zestawień statystycznych, ekspertyz, połączonych z zaangażowaniem w ich pozyskanie określonych środków osobowych i finansowych organu, innych niż te wykorzystywane w bieżącej działalności. Uzyskanie żądanych przez wnioskodawcę informacji wiązać się zatem musi z potrzebą ich odpowiedniego przetworzenia, co nie zawsze należy utożsamiać z wytworzeniem rodzajowo nowej informacji. Przetworzenie może bowiem polegać np. na wydobyciu poszczególnych informacji cząstkowych z posiadanych przez organ zbiorów dokumentów (które to zbiory mogą być prowadzone w sposób uniemożliwiający proste udostępnienie gromadzonych w nich danych) i odpowiednim ich przygotowaniu na potrzeby wnioskodawcy. Tym samym również suma informacji prostych, w zależności od wiążącej się z ich pozyskaniem wysokości nakładów, jakie musi ponieść organ,

czasochłonności, liczby zaangażowanych pracowników – może być traktowana jako informacja przetworzona (zob. np. wyrok NSA z dnia 5 marca 2015 r., I OSK 863/14; wyrok NSA z dnia 4 sierpnia 2015 r., I OSK 1645/14; wyrok NSA z dnia 9 sierpnia 2011 r., I OSK 977/11);

- której przygotowanie jest zdeterminowane szerokim zakresem (przedmiotowym, podmiotowym, czasowym) wniosku, wymagającym zgromadzenia i przekształcenia (zanonimizowania i usunięcia danych objętych tajemnicą prawnie chronioną) znacznej ilości dokumentów – „informacja przetworzona w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej to nie tylko taka, która powstaje w wyniku poddania posiadanych informacji analizie albo syntezie i wytworzenia w taki właśnie sposób nowej jakościowo informacji (...)”; w pewnych wypadkach szeroki zakres wniosku, wymagający zgromadzenia i przekształcenia (zanonimizowania i usunięcia danych objętych tajemnicą prawnie chronioną) wielu dokumentów, może wymagać takich działań organizacyjnych i angażowania środków osobowych, które zakłócają normalny tok działania podmiotu zobowiązanego i utrudniają wykonywanie przypisanych mu zadań. Informacja wytworzona w ten sposób, pomimo że składa się z wielu informacji prostych będących w posiadaniu organu, powinna być uznana za informację przetworzoną, bowiem powstały w wyniku wskazanych wyżej działań zbiór nie istniał w chwili wystąpienia z żądaniem o udostępnienie informacji publicznej (zob. np. wyroki NSA: z dnia 2 października 2014 r., I OSK 140/14; z dnia 21 września 2012 r., I OSK 1477/12, LEX nr 1264566; z dnia 9 sierpnia 2011 r., I OSK 792/11, LEX nr 1094536; z dnia 8 czerwca 2011 r., I OSK 426/11, LEX nr 1135982; z dnia 17 października 2006 r., I OSK 1347/05, LEX nr 281369).

Uwzględnienie powyższego stanowiska Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz okoliczności niniejszej sprawy czyni uzasadnionym twierdzenie, że organ zobowiązany do udostępnienia informacji, w związku z żądaniem Wnioskodawczyni, musi zaangażować siły i środki paraliżując jednostkę. Z powodów, opisanych powyżej, udostępnienie wnioskowanej informacji publicznej wymaga podjęcia przez organ wielu dodatkowych, złożonych i czasochłonnych czynności aby udostępnić zanonimizowaną ewidencję wyprowadzać psów na wybiegi lub spacerować za rok 2025.

W tym stanie rzeczy organ przyjął, że wytworzenie tego typu informacji publicznej jest skorelowane z potrzebą interesu publicznego, zgodnie bowiem z art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. informacja publiczna przetworzona może być udostępniona tylko w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego. Wprawdzie pojęcie „szczególnie istotnego interesu publicznego” jest niedookreślone i nie posiada zwartej, spisanej formuły na gruncie obowiązującego prawa, było jednak przedmiotem licznych rozważań sądów administracyjnych zmierzających do określenia zakresu tego pojęcia.

W orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego wskazywano już na tle analizy unormowań u.d.i.p., że interes publiczny odnosi się w swej istocie do spraw związanych z funkcjonowaniem państwa oraz innych ciał publicznych jako prawnej całości, zwłaszcza, jeżeli

związane jest ono z gospodarowaniem mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa, a z brzmienia art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. wynika, że nie wystarczy aby uzyskanie informacji przetworzonej było istotne dla interesu publicznego, lecz ma być szczególnie istotne, co stanowi dodatkowy kwalifikator, przy ocenie, czy dany wnioskodawca ma prawo do jej uzyskania (wyrok NSA z dnia 27 stycznia 2011 r., sygn. akt I OSK 1870/10, LEX nr 951999).

W wyroku z dnia 5 marca 2016 r., sygn. akt I OSK 863/14 Naczelny Sąd Administracyjny stwierdza, że pojęcie szczególnego interesu publicznego jest znaczeniowo węższe od funkcjonującego w powszechnym użyciu pojęcia interesu społecznego. Interes publiczny odnosi się więc w swej istocie do spraw związanych z funkcjonowaniem państwa oraz jego ciał publicznych jako pewnej całości, szczególnie zaś łączy się z funkcjonowaniem podstawowej struktury państwa. Skuteczne działanie w granicach interesu publicznego wiąże się zatem z możliwością realnego wpływania na funkcjonowanie określonych instytucji państwa w szerokim tego słowa znaczeniu. Pozyskanie informacji publicznej przetworzonej, zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p., musi więc być nie tylko istotne dla interesu publicznego, ale istotność ta musi mieć również charakter szczególny. Żądane dane mogą być więc - ogólnie rzecz ujmując - istotne dla interesu publicznego, jednakże w wyniku np. zestawienia kosztów ich wytworzenia, a przede wszystkim potrzeby ich pozyskania, nie będą miały szczególnie istotnej wartości dla wskazanego interesu publicznego. Przetworzenie tych informacji i trud z tym poniesiony, nie przełoży się bowiem na wskazywane przez ustawodawcę ulepszenie działania organu.

Ponadto Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 10 stycznia 2014r. sygn. akt I OSK 2111/13 (LEX nr 1477545) stwierdza, że każde działanie w interesie ogółu jako określonej wspólnoty publicznoprawnej jest działaniem w interesie publicznym, a wobec tego „szczególnie istotne” musi charakteryzować się dodatkową kwalifikacją z punktu widzenia ogółu. Zasadniczo prawo do uzyskania informacji publicznej przetworzonej ma jedynie taki wnioskodawca, który jest w stanie wykazać w chwili składania wniosku swoje indywidualne, realne i konkretne możliwości wykorzystania dla dobra ogółu informacji publicznej, której przygotowania się domaga, tj. uczynienia z niej użytku dla dobra ogółu w taki sposób, który nie jest dostępny dla każdego posiadacza informacji publicznej. Uprawnienie to nie służy zatem wszystkim podmiotom potencjalnie zainteresowanym w uzyskaniu informacji publicznej po to, by ją móc następnie udostępnić ogółowi, gdyż cel ten jest co najwyżej ukierunkowany na podstawowe "niekwalifikowane" realizowanie interesu publicznego.

Zdaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego (por. wyrok z dnia 2 stycznia 2011r. sygn. akt I OSK 1870/10) Wnioskodawca żądający informacji publicznej przetworzonej, dla jej uzyskania powinien wykazać nie tylko, że jest ona ważna dla dużego kręgu potencjalnych odbiorców ale również, że jej uzyskanie stwarza realną możliwość wykorzystania uzyskanych danych dla poprawy funkcjonowania organów administracji i lepszej ochrony interesu publicznego.

W konsekwencji, charakter czy też pozycja podmiotu, który występuje z żądaniem udzielenia informacji publicznej przetworzonej, a zwłaszcza realne możliwości przyszłego wykorzystania przez ten podmiot tak uzyskanych danych, ma wpływ na ocenę istnienia szczególnie istotnego interesu publicznego uzasadniającego udzielenie mu żądanych informacji. Naczelny Sąd Administracyjny w cyt. wyżej wyroku z dnia 10 stycznia 2014r. podkreśla jednocześnie, iż uzyskanie przetworzonej informacji publicznej wiąże się z poniesieniem określonych środków, zwłaszcza finansowych i organizacyjnych, często trudnych do pogodzenia z bieżącymi działaniami konkretnych organów. W związku z tym udzielanie informacji publicznej przetworzonej podmiotom, które nie zapewniają, iż zostanie ona wykorzystana w celu usprawnienia funkcjonowania danego organu państwa przemawia za przyjęciem, iż po ich stronie nie występuje szczególnie istotny interes publiczny uzasadniający udzielenie im żądanej przetworzonej informacji publicznej.

Wnioskodawczynie w treści swojego wniosku jak i w odpowiedzi na wezwanie do wskazania istotnego interesu publicznego, w żaden sposób nie wskazała, ani nie uprawdopodobniła, że pozyskanie wnioskowanych danych może mieć szczególne znaczenie, czy to z punktu widzenia efektywności funkcjonowania organu, czy też dla dobra ogółu. W piśmie z dnia 6 marca 2026r. Wnioskodawczynie oświadczyła, że *„Trudno uznać, aby udostępnienie wnioskowanej ewidencji wymagało wytworzenia informacji przetworzonej w rozumieniu art.3 ust.1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Udostępnienie istniejących wpisów z prowadzonej ewidencji stanowi udostępnienie informacji już istniejącej w zasobach podmiotu zobowiązanego (...) Informacje te umożliwią społeczną kontrolę prawidłowości wykonywania tych obowiązków, w szczególności w zakresie zapewnienie zwierzętom właściwych warunków bytowych oraz przestrzegania przepisów regulujących funkcjonowanie schronisk dla zwierząt”*. Wnioskodawczynie tym samym nie wyjaśniła, w jaki sposób zamierza wykorzystać lub użyć uzyskane informacje dla ochrony interesu publicznego lub poprawy funkcjonowania organów administracji publicznej. Z treści wniosku nie wynika również, aby Wnioskodawczynie dysponowała swoimi własnymi, konkretnymi możliwościami – niedostępnymi dla każdego innego posiadacza informacji. Wnioskodawczynie nie określiła też, jaki jest związek jej subiektywnego spojrzenia z interesem publicznym rozumianym jako dobro ogółu. Oczywiście, Wnioskodawczynie do takiego stanowiska była uprawniona, ponieważ to na organie, do którego kierowane jest żądanie spoczywa obowiązek wykazania braku tej przesłanki. Tym niemniej, w ocenie organu, wskazanie, jakie jest stanowisko, jest pomocne, gdyż umożliwia rozważenie tego stanowiska w tym ewentualne podzielenie.

Niewskazanie przez Wnioskodawczynię szczególnie istotnego interesu publicznego w pozyskaniu informacji powoduje, że organ zobowiązany do udostępnienia informacji publicznej dokonuje analizy i oceny wystąpienia, bądź nie, wskazanej przesłanki samodzielnie w oparciu o fakty znane organowi z urzędu z uwzględnieniem kryteriów niezależnych do subiektywnych ocen organu oraz na podstawie prawa. W orzecznictwie przyjmuje się, że „nawet w wypadku, gdy wnioskodawca nie odpowie na wezwanie do wykazania szczególnie istotnego interesu publicznego przemawiającego za udostępnieniem informacji publicznej

przetworzonej, podmiot zobowiązany do jej udzielenia musi zawsze w uzasadnieniu decyzji o odmowie odnieść się do kwestii, czy przesłanka, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. istnieje, czy też nie” (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 czerwca 2011 r., sygn. akt I OSK 402/11).

Mając zatem powyższe na względzie, organ zobowiązany do udostępnienia informacji dokonał próby oceny wystąpienia wyżej wymienionej przesłanki we własnym zakresie.

Dokonując analizy przesłanek do udostępnienia informacji publicznej przetworzonej w odniesieniu do stanu faktycznego przedmiotowej sprawy, organ uznał, że udostępnienie informacji – ewidencji wyprowadzeń psów na wybiegi i spacerów w Schronisku dla Zwierząt w Olsztynie za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2025 r. w żaden sposób nie jest szczególnie istotne dla interesu publicznego, a może służyć jedynie realizacji celów indywidualnych, niezwiązanych z poprawą funkcjonowania Państwa, samorządu, wspólnot lokalnych itp. Informacja taka nie jest ważna dla dużego kręgu potencjalnych odbiorców, czy lepszej ochrony interesu publicznego.

Obiektywna ocena stanu sprawy nie pozwala w jakikolwiek sposób przyjąć istnienia w sprawie „szczęólnego interesu publicznego”. Przede wszystkim z analizy sprawy nie wynika jakikolwiek logiczny i realny związek pomiędzy przekazaniem wnioskowanych informacji a realizacją istotnego interesu publicznego.

Mając powyższe na uwadze wskazać trzeba, że w aktach sprawy brak jest jakiegokolwiek informacji, że żądane dane zostaną wykorzystane dla interesu publicznego. Wnioskodawczyni występująca w przedmiotowej sprawie jako podmiot prywatny, zwróciła się o dane, które mają jedynie dlań znaczenie. Nie reprezentuje ona ani żadnej grupy osób ani jej status nie wskazuje na działanie w interesie społecznym (jak np. Rzecznik Praw Obywatelskich).

W orzecznictwie wskazuje się, że zasadniczo prawo do uzyskania informacji publicznej przetworzonej ma jedynie taki Wnioskodawca, który jest w stanie wykazać w chwili składania wniosku swoje indywidualne, realne i konkretne możliwości wykorzystania dla dobra ogółu informacji publicznej, której przygotowania się domaga, tj. uczynienia z niej użytku dla dobra ogółu w taki sposób, który nie jest dostępny dla każdego posiadacza informacji publicznej. Uprawnienie to nie służy zatem wszystkim podmiotom potencjalnie zainteresowanym w uzyskaniu informacji publicznej po to, by móc ją następnie udostępnić ogółowi, gdyż ten cel jest co najwyżej ukierunkowany na podstawowe („niekwalifikowane”) realizowanie interesu publicznego” (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 10 stycznia 2014r., sygn. akt I OSK 2111/13).

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 2 lutego 2018r. (sygn. akt I OSK 659/16) wskazał, że szczególna istotność dla interesu publicznego musi być oceniana pod kątem pozycji podmiotu występującego o udzielenie informacji publicznej - w zależności od zakresu zadań

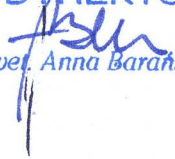
jakie spełnia. Interes publiczny odnosi się w swej istocie do spraw związanych z funkcjonowaniem państwa oraz jego ciał publicznych jako pewnej całości, szczególnie zaś łączy się z funkcjonowaniem podstawowej struktury państwa. Skuteczne działanie w granicach interesu publicznego wiąże się z możliwością realnego wpływania na funkcjonowanie określonych instytucji państwa w szerokim tego słowa znaczeniu.

W świetle powyższego organ nie znalazł uzasadnienia dla stwierdzenia szczególnie istotnego interesu publicznego w udostępnieniu informacji publicznej. Udostępnienie żądanych informacji nie przełoży się bowiem na usprawnienie funkcjonowania organów Państwa, gminy i nie wypłyne także na poprawę ochrony interesu publicznego.

Podniesione wyżej argumenty jednoznacznie przesądają, iż żądana informacja, będąca informacją przetworzoną, nie może zostać udostępniona z uwagi na brak istnienia przesłanki ustawowej koniecznej dla udzielenia informacji przetworzonej tj. „szczególnego interesu publicznego”.

Należy mieć również na uwadze, że rozstrzygnięcie organu zobowiązanego do udostępnienia informacji publicznej przetworzonej nie ma charakteru uznaniowego. Stwierdzenie przez organ, że udostępnienie informacji przetworzonej nie jest szczególnie istotne dla interesu publicznego, co miało miejsce w przedmiotowej sprawie, powoduje że organ ten nie ma możliwości udzielenia informacji objętej żądaniem i skutkuje koniecznością wydania decyzji o odmowie udostępnienia informacji publicznej.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji decyzji.

DYREKTOR

lek. wet. Anna Barańska

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie ul. Emilii Plater 1, 10-562 Olsztyn, za pośrednictwem organu, który wydał decyzję w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

Sygn. akt II SA/OI 294/26

NR 7/2026

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2026 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie
w składzie następującym:

Przewodniczący

Sędziowie

Sędzia WSA Bogusław Jażdżyk (spr.)

Sędzia WSA Beata Jezielska

Sędzia WSA Grzegorz Klimek

po rozpoznaniu w trybie uproszczonym w dniu 16 czerwca 2026 r.
sprawy ze skargi
na decyzję Dyrektora Schroniska dla Zwierząt w Olsztynie
z dnia 19 marca 2026 r. nr SCHR.7080.36.2026
w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej
oddala skargę.

Na oryginale właściwe podpisy

ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM

SPECJALISTA

Karolina Hrymowicz